

Безсердечний мисливець (Limited edition)

КУПИТИ

Підступнішим за відьомство може бути лише... кохання.

Тієї ночі, коли життя Руни змінилося назавжди, вулицями лилася кров. Тепер, після нищівної революції, відьми з могутніх правительок перетворилися на вигнанок, за якими безжально полюють через їхню магію. Тепер Руні треба приховувати своє справжнє єство. Удень вона видає себе за поверхову молоду світську левицю, а вночі стає Багряною Міллю, відьмою-месницею, яка рятує подібних собі від страти.

Коли одне визволення не вдається, Руна вирішує дістати вкрай потрібну інформацію, закрутивши роман зі славнозвісним Гідеоном Шарпе, безкомпромісним і вірним революції мисливцем на відьом. Він підозрює, що Руна і є Багряною Міллю, а тому підігрує їй. Хто з них переможе й досягне бажаного? І що трапиться, коли фальшива закоханість переросте в дещо більше?

Увертюра

Коли Кривава гвардія підозрює дівчину у відьомстві, її роздягають і шукають на тілі шрами.

Під час влади сестер-королев відьми з гордістю носили заклинальні шрами, виставляючи напоказ свою силу, немов персні із самоцвітами й шовкове вбрання. Шрами були ознакою заможності й рангу, а понад усе — маги.

Тепер вони позначали тих, на кого полюють.

Востаннє Руна бачила відьомські шрами два роки тому, після того як королев-чаклунок убили просто в їхніх ліжках, а кров королівської ради залила вулиці. Тоді криваві гвардійці взяли місто під контроль і почали очищати його від відьом.

Сонце вже сідало, коли в оповитому туманом центрі міста зібралася розбуркана юрба. Руна стояла серед натовпу. Вона не могла не бачити спраглих поглядів. Люди хотіли помсти. Хотіли напиться нею, як міцним червоним вином.

Угорі викрикували мартини, коли стара відьма, спотикаючись, підіймалася східцями на ешафот. На відміну від тих, що йшли за нею, стариця ані плакала, ані просила помилювання — вона просто стоїчним поглядом дивилася в очі неминучій долі. Кривавий гвардієць відірвав рукав сорочки старої, демонструючи докази її злочинів — візерунчасті шрами, що звивалися від плеча донизу, як витавруване на золотій шкірі м'яке біле мереживо.

Руна не могла заперечувати їхньої краси. Колишню ознаку вищого статусу, шрами, тепер було неможливо приховати, тож стара жінка стала легкою здобиччю для мисливців на відьом.

Саме тому Руна ніколи не різала себе.

Вона не могла допустити, щоб на ній знайшли шрами.

Руна

МІРАЖ (ім.) — заклинання найнижчої та найпростішої категорії.

Заклинання-міражі — це звичайні ілюзії, які діють недовго й не потребують багато крові. Проте що свіжа кров, то сильніша дія магії, що сильніша магія, то простіше буде накласти заклинання.

Із «Правил магії» королеви Каллідори Хороброї

Небо прошила зміїста блискавка, коли Руна Вінтерз пробиралася крізь мокрий ліс. Завіса соснових гілок майже не захищала від дощу. Ліхтар дівчини освітлював перед нею нерівну, вкриту кривими коренями й калюжами стежку.

Жахлива ніч для заклинань. Краплі дощу просочувалися крізь плащ Руни, і заклиральні позначки, які вона кров'ю намалювала на зап'ястку, розмивалися від вологи. Треба було навести символи, поки дощ повністю їх не змив разом з магією.

Ілюзія, за якою ховалася Руна, мала протриматися, доки дівчина не переконається, що Серафіна не вбиватиме її.

Серафіна Оукс, колишня радниця сестер-королев, була могутньою відьмою. Після двох років пошуків Руна нарешті вистежила її. Тепер, коли дівчині це вдалося, кого вона знайде на вершині лісистої гори: подругу чи ворога?

Руна нервово прикусила губу, пригадавши останні сло-ва, які їй два роки тому сказала бабуса: «Пообіцяй мені, що знайдеш Серафіну Оукс, люба. Вона розкаже тобі все, чого не змогла розказати я».

Коли криваві гвардійці заарештували Ба й витягнули її з дому, вони намалювали кривавий знак «Х» на вхідних дверях, оголосивши всім, що всередині знайшли ворога Республіки, якого скоро стратять.

Згадка про цей день ранила, наче ніж.

Руна йшла далі, а в жилах стугоніла тривога, що, ніби увертюра, дедалі гучнішала й пришвидшувала темп. Якщо Серафіна побачить Руну крізь мантию ілюзії до того, як вислухає її, то може вигнати дівчину зі свого дому. Ба навіть гірше — убити на місці.

Бо хоч би куди пішла Руна Вінтерз, за нею всюди тягнувся слід заподатливо створеної репутації.

Вона викажчиця. Ненависниця відьом. Улюблениця Нової Республіки.

Руна — дівчина, яка зрадила свою бабусю.

Саме тому сьогодні вона замаскувалася старою торговкою, що веде нав'юченого крамом мула. У повітрі висів запах віслюка, а при кожному кроці тварини калатали казанки й пательні. Усі ці деталі втілила в життя магія в крові Руни, а тримали їх і не давали розсіятися символи, які вона намалювала на зап'ястку, прив'язавши закляття до себе. То був міраж — найпростіше за класифікацією заклинання, але Руні знадобилася вся її ментальна енергія, щоб накласти його. Результат — різкий головний біль, що досі пульсував у скронях.

Гілля тремтіло від дощу. Сяйнула блискавка, освітивши маленький будиночок, який примостився на краю скелі за лісом. Руна побачила тепле світло, що лилося з вікон, і відчула запах диму з комина.

Знаки на зап'ястку швидко розмивалися, тому ілюзія довкола неї мерехтіла. Треба, щоб заклинання протрималося довше.

Поставивши ліхтар на землю, Руна витягла захований у кишені скляний флакончик і відкоркувала його. Вилила на кінчик пальця трішки крові, піднесла зап'ясток до ліхтаря й підмалювала символи. Один змінив її зовнішність: сиве волосся, зморшкувата шкіра, згорблені плечі; другий викликав образ віслюка, що йшов поруч.

Щойно вона закінчила, у вухах зашуміла магія, а на язиці розквітнув смак солі. Ілюзія миттю стала на місце, її зв'язок з Руною посилювався, а біль, що пульсував у скронях, став дошкульнішим. Проковтнувши солонуватий посмак магії, дівчина натягнула на волосся каптур, зціпила зуби від щораз гіршого головного болю, а тоді взяла ліхтар, вийшла з лісу й попрямувала стежкою до будинку.

Чоботи грузнули в багнюці. Дощ заливав обличчя.

Здавалося, ніби серце от-от вискочить із грудей.

Те, що станеться, коли відчиняться двері, тепер у руках Древніх.

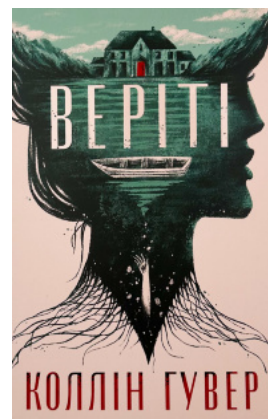
Рекомендована література

Їсти, молитися, кохати

Щасливі люди читають книжки і п'ють каву

Веріті. Ексклюзив

Шкодуючи за тобою

На гачку (Неказкова історія #1)

Зміїне лігво

Перейти до категорії
Фентезі

КУПИТИ